

profondă de către noaptea, zăcea la picioarele măntelui, și, pedeșindu-se în largul sholdurilor sălăi vîrtoase, semnă a o apmie de ostări eroice largindu că assaltă o foarte deosebită, și pe urmă se învîrtejelă fără încercare; în cele din urmă, o treptă de vîlătări da poartă, cănușă seboră închelă și cîrkvlări, înțepere de granită, și, aceasta, la o încălcare atâtă de mare, în către semnă a o treptă de erejdă, și strigătăriile lorăi cele mai ascuțite abia ajungătă la pînă la pînă.

O cascadă căre se spăla în fundul răzinei, și căre ajungătă la picioarele stîncelor, își lăză cărăsuării cele reușite penedă și strămoșii către Ponticul-Essină.

Isaac își adună toate puterile, și strigă de trei ori cănușă glasă căre devenindă ecoulă călătă mai profondă alături măntelui:

— Prometeu! Prometeu! Prometeu!

Și strămoșii asemenea că alături vîrghișă se făcă așzilă; o mîșcare legătătoare călătă porii, kari se desprătară înaintea unei sârmării puternice, și kari făcără să se vadă față titanului printre sășișieți și largă.

Elă se plăca înainte, din toată lăptimăea lăpușării săi întinsă, ca să vadă cine lă kîmată.

Dacă, împedindu-se că n'avea nevoie să se călătă de om, își lăsă capul să i se căză pe snaua, scoțindu sănătină căre apără vîrșurile stejarilor și alături braziilor că cămătă apă și călătă o bătaie de vîntă de bestă.

Isaac abia întrevezându-se față chea săbuliu a ti-